

Sygn. akt: WO 2/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Błuś

w sprawie z zażalenia ppłk. A. B., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 30 stycznia 2017 r., wystąpienia Wojskowego Sądu Garnizonowego w L. z dnia 19 stycznia 2017 r., sygn. akt: Kp .../17, o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Wojskowemu Sądowi
Garnizonowemu w W.**

UZASADNIENIE

Prokurator Wydziału do Spraw Wojskowych Prokuratury Okręgowej w P. umorzył śledztwo w sprawie:

1. działania w okresie od 18 marca do 28 czerwca 2016 r. w L. oraz D. na szkodę interesu publicznego, poprzez niedopełnienie obowiązków przez funkcjonariusza publicznego – prokuratora Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w L., a następnie Działu do Spraw Wojskowych Prokuratury Rejonowej w L. w stopniu kapitana oraz przez ustalonego funkcjonariusza Placówki Żandarmerii Wojskowej w D. w stopniu starszego chorążego, którzy nadzorując i prowadząc śledztwo w sprawie o sygnaturze początkowo Pg.Śl. .../15,

a następnie [...] dopuścili do uszkodzenia zabezpieczonego jako dowód rzeczowy nośnika elektronicznego w postaci dysku twardego komputera marki Samsung HD161H, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

- z uwagi na to, że czynu nie popełniono;

2. działania w okresie od września 2015 r. do 11 lutego 2016 r. w L. oraz D. na szkodę interesu publicznego, poprzez niedopełnienie obowiązków przez funkcjonariusza publicznego – prokuratora Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w L., a następnie Działu do Spraw Wojskowych Prokuratury Rejonowej w L. w stopniu kapitana oraz przez ustalonego funkcjonariusza Placówki Żandarmerii Wojskowej w D. w stopniu starszego chorążego, którzy nadzorując i prowadząc śledztwo w sprawie o sygnaturze początkowo [...], a następnie [...] dopuścili do zapoznania z aktami nieuprawnionej osoby, przesłuchanej w charakterze świadka, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

- z uwagi na to, że czynu nie popełniono;

3. działania w dniach 16 i 17 listopada 2015 r. w D. na szkodę interesu publicznego, poprzez przekroczenie uprawnień i niedopełnienie obowiązków przez ustalonego funkcjonariusza publicznego, żołnierza Placówki Żandarmerii Wojskowej w D. w stopniu starszego chorążego, który prowadząc śledztwo w sprawie o sygnaturze [...] włączył do akt głównych sprawy o sygn. Pg.Śl. ../15 kserokopie materiałów objętych ochroną informacji niejawnych, w postaci rozkazów dziennych Dowódcy Jednostki Wojskowej [...] z lat 2008 i 2009, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

- z uwagi na to, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Orzeczenie to zaskarżył zażaleniem ppłk A. B., który był osobą składającą zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Po stwierdzeniu, iż wskazany środek zaskarżenia spełnia wymogi formalne został przyjęty do rozpoznania i w związku z tym przekazany z aktami sprawy Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w L.

Wojskowy Sąd Garnizonowy w L. postanowieniem z dnia 19 stycznia 2017 r., na podstawie art. 37 k.p.k., zwrócił się do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy dotyczącej rozpoznania zażalenia innemu sądowi równorzędnemu. Sprawa dotyczy umorzenia śledztwa o niedopełnienie obowiązków m.in. przez prokuratora Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w L., a następnie Działu do Spraw Wojskowych Prokuratury Rejonowej w L. Zdaniem wnioskującego z uwagi na to, że w Wojskowym Sądzie Garnizonowym w L. orzeka zaledwie kilku sędziów, a i Dział do Spraw Wojskowych Prokuratury Rejonowej w L. liczy niewielu prokuratorów, dochodzi między nimi do częstych kontaktów zawodowych. Okoliczności te w odbiorze powszechnym mogłyby wywoływać (błędne) przekonanie o braku obiektywizmu w orzekaniu w sprawie Wojskowego Sądu Garnizonowego w L.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9 -10, poz. 68 i z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Wystąpienie takich okoliczności sygnalizuje w przedmiotowej sprawie Wojskowy Sąd Garnizonowy w L., zażalenie bowiem dotyczy postanowienia prokuratora odmawiającego wszczęcia śledztwa m.in. przeciwko prokuratorowi Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w L., a następnie Działu do Spraw Wojskowych Prokuratury Rejonowej w L. Bezspornie małe liczebnie składy osobowe obu organów i częste kontakty zawodowe osób pełniących służbę w tych organach, w odbiorze społecznym mogłyby wywoływać przekonanie o możliwości braku obiektywizmu orzekających w tej sprawie sędziów.

W związku z tym, Sąd Najwyższy w pełni podzielając argumentację sądu występującego zawartą w uzasadnieniu postanowienia, uznając jednocześnie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga zmiany właściwości miejscowej sądu, przekazał sprawę dotyczącą rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w W. jako równorzędnemu Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w L.

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.